

Som det fremgår af skrivelse herfra af 5. august 1948 til det ærede udvalg, til hvilken skrivelse man iøvrigt skal henvide, var det — under hensyn til, at anvisning af arbejdskraft mod betaling ifølge § 1, stk. 1, i lov nr. 167 af 13. april 1938 angående privat arbejdsanvisning er forbudt — formålet med ydelsen af det omhandlede tilskud at sætte bureauet i stand til at foretage arbejdsanvisning uden ydelse af vederlag fra de arbejdssøgendes side. Da Frelsens Hær først pr. 1. april 1949 ophørte med at afkræve de anviste mænd gebyr for anvisningen, er det omhandlede tilskud alene ydet for finansårene 1949—50 og 1950—51.

Under hensyn til at tilskuddet gentagne gange af Frelsens Hær var søgt forhøjet med den begrundelse, at det ikke var tilstrækkeligt til at muliggøre arbejdsbureauets fortsatte drift, samt til, at der efter de på det daværende tidspunkt for ministeriet foreliggende oplysninger kunne rejses spørgsmål om, hvorvidt der var tilstrækkelig grund til at opretholde den af bureauet drevne anvisningsvirksomhed ved siden af den offentlige arbejdsanvisning, indgik ministeriet under forhandlingerne med spareudvalget af 1950 på at ophæve tilskuddet, der derefter ved ændringsforslag til finansloven for 1951—52 blev inddraget.

Herefter har Frelsens Hær imidlertid anholdt arbejds- og socialministeriet om, at der på ny må blive ydet statstilskud til driften af arbejdsbureauet, og at tilskuddet ydes med mindst 12 000 kr., hvorved hæren har henvist til, at bureauets årlige driftsomkostninger nu udgør ca. 16 000 kr. Frelsens Hær har herved yderligere oplyst, at medens bureauets drift i tiden indtil den 1. april 1949 — da man afkrævede de anviste mænd en afgift på 15 pct. af den indtjente løn — stort set svarede sig, har den ovennævnte begrænsning af statstilskuddet til den 10 pct.s afgift, som det tillades de anerkendte husgerningskontorer at tage, og til højst 8 000 kr. årlig, medført, at bureauet i tiden 1. april 1949—1. april 1951 har oparbejdet et samlet underskud på ca. 20 000 kr. I 1949, hvor den af de anviste mænd indtjente arbejds løn udgjorde ca. 115 000 kr., fremkom således et underskud på 6 400 kr.; i 1950, hvor den indtjente arbejds løn androg ca. 145 000 kr., udgjorde underskuddet ca. 15 000 kr. Hertil kommer underskuddet for tiden efter 1. april 1951, hvor tilskuddet blev inddraget, hvilket underskud er anslået til at ville andrage ca. 22 000 kr. Frelsens Hær ser sig ikke i stand til vedblivende at støtte arbejdsbureauet med så store beløb, hvorfor man — hvis tilskud ikke opnås — må indstille alle omhandlede arbejdsanvisning og dermed arbejdet med ophjælpning af bureauets i forvejen socialt dårligt stillede klientel.

Centralarbejdsanvisningskontoret for København m. v. har i anledning af det nu foreliggende andragende fra Frelsens Hær stærkt anbefalet, at bureauets virksomhed søges bevaret, således at det enten tillades Frelsens Hær at tage en afgift af de mænd, der får arbejde anvist fra bureauet, eller at der ydes statstilskud til bureauets drift. Centralarbejdsanvisningskontoret har herved anført, at kontoret vel principielt ville kunne påtage sig at anvise arbejde til de personer, der får arbejde gennem bureauet, men at kontoret rent faktisk næppe vil være i stand til at varetage anvisningen af det tildels socialt afsporede klientel, hvorom der her er tale. Dels må det nemlig påregnes, at arbejdsbureauets kundekreds blandt arbejdsgiverne har en speciel filantropisk indstilling, som ikke i almindelighed kan forventes at være tilstede hos de arbejdsgivere, der søger arbejdskraft gennem den offentlige arbejdsanvisning, dels ville det støde på vanskeligheder at anvise arbejde til det særlige arbejderklientel, der søger arbejde gennem Frelsens Hærs arbejdsbureau, gennem den offentlige arbejdsanvisning, der for sit vedkommende i overensstemmelse med lovgivningen er henvist til fortrinnsvis at anvise arbejde til organiseret arbejdskraft. Endelig vil en arbejdsanvisning af det heromhandlede specielle klientel ikke kunne indpasses i centralarbejdsanvisningskontorets (foreløbigt forsøgsmæssige) anvisningsordning for erhvervshemmede personer.

Arbejdsdirektoratet, med hvilket ministeriet ligeledes har brevvekslet om sagen, har under henvisning til centralarbejdsanvisningskontorets udtalelse anbefalet, at der på ny ydes Frelsens Hær statstilskud, og har herved navnlig henvist til, at der her er tale om et klientel, som normalt ikke vil henvende sig til den offentlige arbejdsanvisning, og som denne også vanskeligt vil kunne tage sig af, samt til, at bureauet udfører et påskønnelsesværdigt socialt hjælpearbejde.

På grundlag af de nu foreliggende oplysninger, herunder særligt det forhold, at arbejdsbureauets virksomhed i alt fald ikke for tiden ville kunne vare-